

Taler, at ved de senere Aars Lovgivning, have Formændene for Sogneraadene faaet et meget betydeligt større Arbejde, end de hidtil have haft. Det er jo ikke alene ved den Lov, det ærede Medlem nævnte, om Underholdsbidrag, men navnlig Alderdomsforfølgelsesloven (Vust: Snefastningsloven) Ja, Snefastningsloven og flere andre Love have virkelig medført en temmelig betydelig Byrde. Og det er ikke alene Bestribelsen af de egentlige kommunale Forretninger, der har medført store Byrder, men det er ogsaa den overordentlige Mængde Sager, hvor der fra Regeringens Side og fra statistisk Bureaus Side bliver forlangt Oplysninger, f. Eks. med Hensyn til Kreaturtælling og Foltælling, og ligeledes er der, som det ærede Medlem sagde, ogsaa fra Krigsministeriet kommet meget store Forlangender med Hensyn til Oplysninger. Det kan derfor naturligvis heller ikke gaa an at nægte Sogneraadformændene at faa større Bidrag, end de hidtil have haft, tværtimod, det er nødvendigt, at alt, hvad der hedder Udlæg, skulle de have, og det bør man give dem. Men det er jo en Sag — en anden Sag er at give dem Løn, vederlag, fordi de udføre Forretningerne, og der kan jeg ikke nægte, at jeg er fuldkommen enig med den ærede Medlem i, at det ikke gaar an. Det er jo udtrykkelig sagt, at Motivet til denne Lov var det, at saa snart en Formand har fungeret i sine tre Aar — saa længe er det jo, han skal fungere — gaar han i Almindelighed af. Ja, jeg skal ikke nægte, at jeg tror, at det i Almindelighed er Tilfældet. Jeg tror, at der i Almindelighed er en gennemgaaende Tilbøjelighed hos Formændene til at gaa af. Men paa den anden Side vil jeg sige, at jeg meget hellere vil have hyppigt Skifte af Formænd, end at vi skulle tilvejebringe en Tilstand, hvorved denne Formandsstilling bliver eftertragtet for Lønnens Skyld. Og jeg kan ikke nægte, at jeg er bange for, at saa snart der indføres Løn, er der mange, der ville se at faa et saadant lille Embede og naturligvis se at faa saa meget som muligt for det — og det er netop akkurat det, jeg mener, vi ikke skulle have. Jeg mener, at Stillingen som Formand skal i Fremtiden, ligesom i Fortiden, betragtes som en Værespøst og Tillidspost, og den skal kun eftertragtes af virkelig Interesse for Kommunens Anliggender. Jeg tror ogsaa, at det vil være let at faa en Mand til Formand og ikke alene en Mand, men ogsaa en duelig Mand. Jeg tror, Erfaringen har vist, at de kommunale Stillinger, selv om de ere ulønnede, ere meget eftertragtede; der er

færdeles mange, der ville have dem, det viser sig baade i Røbstæderne og paa Landet. I en anden Henseende er jeg ogsaa bange for at gaa ind paa dette Lønningsprincip. Jeg tror nemlig, Følgen vil blive den, at med Hensyn til andre kommunale Bestillinger vil der komme den samme Lyst til at faa Løn, naar først Sogneraadformændene have faaet det. Det næste Skridt bliver saa, at Sogneraadmedlemmerne, som virkelig ofte have meget Arbejde, ligeledes ville have Løn. Jeg mener derfor, at disse Konsekvenser bør man se at undgaa. Min Mening er altsaa den, at der i det hele taget er al mulig Grund til at forhøje den Medhjælp, de hidtil have faaet, men hvad Løn angaar, maa man derimod lade det bero. Skal der i det hele taget ske Forandring, vil man ikke lade sig nøje med, hvad der nu staar i Landkommunalloven, mener jeg, at der er al mulig Grund til at søge opløst, hvorledes Forholdet er her i Landet, om det virkelig skulde være Tilfældet, at Amtsrådene ere saa forfærdelig knebne over for Sogneraadene, at de ikke vilde bevilge det nødvendige for at de kunne bestribe deres Udlæg. Det vilde jeg anse for aldeles nødvendigt, inden man tog Beslutning i denne Sag. Jeg vil derfor ogsaa anbefale det eventuelle Udbvalg at se at faa Oplysninger fra alle Kommuner her i Landet om, hvorledes det staar til, hvor meget der hidtil er betalt af de forskellige Sogneraadformænd til Medhjælp og i det hele ogsaa, om Amtsrådene virkelig oftere have enten helt nægtet Medhjælpssummen eller ikke bevilget saa meget, som Sogneraadformanden selv ønskede. Jeg kan bare sige saa meget, at i det Amt, jeg kender bedst, er det ganske undtagelsesvis, at Sogneraadformændene ikke have faaet, hvad de vilde have. Det er maaske en 2—3 Tilfælde, men det er ogsaa det hele. Det er Bevis for, at Trangen ikke kan være saa stor til at faa Udlægene dækkede. Men naturligvis, naar man vil gaa saa vidt, at de skulle lønnes, er det en ganske anden Ting. Et æret Medlem sagde, at det var ogsaa af den Grund godt, at Formændene ikke skiftede for tit, at der kommer saa overordentlig mange Forespørgsler fra de ny Formænd. Nu har jeg været Amtmand i 24 Aar, men jeg har ikke den Erfaring; jeg synes, det gaar meget godt med ny Formænd. Der er jo ogsaa en hel Del ældre Sogneraadmedlemmer, hvem de kunne tale med, saa jeg tror, at den Frygt egentlig er noget overdreven. Der staar her i Lovforslaget, at de skulle have Lov til at ansætte Lønnen til 25 Dre pr. Individ. Det